

Jde pak již jen o přeplatky z doby bolševické, jež ve spisech ciferně jsou označeny. Proti povinnosti k vrácení těchto přeplatků směřují stížnosti námitkami sub 1 a 3 uvedenými. Důvodu, proč také tyto částky se předepisují k náhradě, žal. úřad v nař. rozhodnutí neuvádí. Dle odvodního spisu vedla k tomu žal. úřad úvaha, že st-lé částky ty vyzvedli jako veřejní úředníci u státního berního úřadu, tedy u úřadu veřejného, že berní úřad měl tehdy bílé i modré peníze, které jednotně účtoval, takže nelze zjistiti, v jaké měně st-lé úplatu obdrželi, a že poměr čsl. resp. maďarské vlády k tehdejší bolševické vládě jest irelevantní.

Nss však již ve svém nář. z 20./XII. 1924 č. 19.162 vyslovil právní názor, že čsl. repub. nemá nároku na vrácení platů, které byly vyplaceny úředníkům za boševického vpádu tehdy, nedokáže-li se, že platy se děly z jejích peněz a platidly čsl. republiky. — —

Žal. úřad v daných případech výslovně uznává, že přeplatky, o které jde, vyplaceny byly bolševickou vládou, a výslovně přiznává, že se nemůže prokázati, zda st-lé požitky svoje v době kritické obdrželi v bílých penězích či v měně čsl. Nejsou tedy st-lé povinni vykázané přeplatky z doby bolševického vpádu republiky čsl. vraceti, a jestliže jim žal. úřad přece povinnost takovou uložil, porušil zákon.

Musilo proto nař. rozhodnutí v této části býti zrušeno dle § 7 zák. o ss, aniž bylo zapotřebí, zabývati se ještě otázkou, zda st-lé i vzhledem k ustanovení § 20 zák. čl. XXXV : 1912 od povinnosti k vrácení přeplatků jsou osvobozeni.

Č. 4350.

Živnostenské právo. — Policejní právo trestní:
Kdo jako zaměstnanec oprávněného živnostníka opatřuje pro něho a na jeho účet nákup mléka od producentů, neprovozuje činnost spadající pod § 11 živn. řádu a § 10 vl. nař. č. 516/1920.

(Nález ze dne 23. ledna 1925 č. 1193.)

V ě c: František W. v J. a spol. proti zemské správě politické v Brně o trestní nález pro neoprávněné provozování živnosti.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-lé byli nálezem osp-é v M. K. z 22. května 1922 uznáni vinnými přestupkem dle § 10 vlád. nař. z 3. září 1920 č. 516 Sb. a dle § 11 živn. řádu, jehož se dopustili tím, že bez oprávnění provozují obchod s mlékem, a odsouzeni každý k pokutě 200 K, event. do vězení na 20 dní. K odvolání st-lů byl nař. rozhodnutím nález první stolice potvrzen z důvodu, že skutková podstata přestupku jim za vinu kladeného jest prokázána; trest byl k současné žádosti st-lů zmírněn každému na 100 Kč pokuty, event. vězení 10 dnů.

Do tohoto rozhodnutí podána jest stížnost, která, namítajíc, že byli st-lé neprávem potrestáni, uplatňuje tím výtku nezákonnosti nař. rozhodnutí.

O stížnosti té uvážil nss toto:

Podle § 11 živn. řádu jest ten, kdo není vyloučen předpisy hlavy II., oprávněn samostatně provozovati každou živnost svobodnou, musí však dříve, nežli ji počne provozovati, opovědět to úřadu. § 10 vlád. nař. z 3. září 1920 č. 516 Sb. pak ustanovuje, že mimo území dříve uher-ské smí nakupovati potraviny a píce k dalšímu prodeji a obchodovati s nimi jedině ten, kdo kromě živn. oprávnění dostal k tomu zvláštní povolení od pol. okr. úřadu v době po 15. dubnu 1917. Jest tedy základním požadavkem pro objektivní skutkovou povahu přestupku dle § 11 živn. řádu, aby obviněný provozoval živnost, pro skutkovou povahu pak přestupku dle § 10 vlád. nař. čís. 516/1920, aby obviněný nakupoval potraviny nebo píce k dalšímu prodeji anebo obchodoval s nimi, nemaje k tomu ani k onomu zákonem žádaného oprávnění.

St-lé, byvše obviněni, nehájili se tím, že by v předcházejících předpisech žádaná oprávnění a povolení měli, nýbrž tím, že oni obchod s mlékem neprovozují, jsouce jenom pověřeni firmou David D. a synové v P., aby pro ni od sousedů v M. a J. mléko přijímali. Za to mají od této firmy měsíční plat. Karel J. a Jakub Sch. k tomu doložili, že dodavatelům mléka každého týdne platí za mléko penězi firmou David D. a synové zaslány. K odvoláním pak z nálezů první stolice přiložili st-lé potvrzení firmy D. D. a synové, že jsou u nich jako nádeníci zaměstnání, aby přijímali pro firmu mléko v M. a J. a do P. jí je dováželi.

Žal. úřad na tomto podkladě došel k úsudku, že st-lé provozovali jednak živnost, jednak obchod s mlékem. Úsudek ten však spočívá na mylném posouzení věci po stránce právní. Je-li správným tvrzení st-lů, jímž se proti obvinění hájili, že totiž obstarávají pro oprávněného živnostníka přejímání mléka od producentů jako námezdní jeho zřízenci na účet zaměstnavatele, nikoliv na účet svůj, pak skutečně neprovozují ani samostatnou živnost ve smyslu § 11 živn. ř. ani nenakupují mléko, aby je (scil. sami) dále prodali, ani s ním neobchodují, a pak nebylo by lze činnost st-lů, kterou žal. úřad za základ svého rozhodnutí vzal, subsumovati ani pod ustanovení § 11 živ. ř. ani pod § 10 vlád. nař. č. 516 ai 1920.

Žal. úřad, vycházející z mylného názoru, že činnost st-lů i tak, jak oni ji tvrdí, by obsahovala v sobě provozování živnosti a nákup potravin bez zvláštního povolení, pokládal okolnosti ty za nerozhodné a opomenul vyšetřiti jejich správnost.

V tom spočívá nedostatečnost skutkové podstaty, a poněvadž se vada sběhla následkem mylného názoru právního, bylo nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost po rozumu § 7 zák. o ss.

Č. 4351.

O b e c n í ú ř e d n í c i I. * Ustanovení § 3 zák. č. 495/21 a § 19 zák. č. 394/21 platí také o nárocích úředníků samosprávných korporací na přeložení na odpočinek. — II. * Nároků takých se nivelisace jen tehdy netýče, když dotčený úředník byl již před 1. lednem 1923 dán na odpočinek (nikoliv, když byly pouze splněny předpoklady dle služebního řádu, avšak přeložení na odpočinek nebylo ještě vysloveno).

(Nález ze dne 24. ledna 1925 č. 22.895/24).

V ě c: Městská obec K. proti zemskému správnímu výboru v Praze o pensionování přednosta městského důchodu Antonína B.